

Modum menighetsblad

NR. 5/2003 · ÅRGANG 72

**Vi går like
til Betlehem**

Modum prestegjeld**Modum kirkekontor**

Kapellvn., 3340 Åmot
Kontortid 9-14
Tlf. 32 78 32 30, fax 32 78 40 24
E-post: kirkekontor@modumkirke.no
www.modumkirke.no

Kontor for heltidskirketjener

Heggen, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7-7.30, tlf. 32 78 76 89
Man.-fre. 7-15, mobiltilf. 915 49 379
Fax 32 78 76 31

Kirkegårdskontor

Rådhuset, 3370 Vikersund
Man.-fre. 7.30-15
Tlf. 32 78 94 05, 32 78 94 07
Fax 32 78 94 01

Åmot krk. v/daglig leder

Kapellvn., 3340 Åmot
Tlf. 32 78 32 39, fax 32 78 40 24

Stillinger**Sokneprest Jon Mamen**

Heggen, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 70 17

Kapellan Tore Hummelvoll

Lofthusveien, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 99 23

Kapellan Runar Liødren

Doktorveien 9, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 73 08

Menighetsprest Per Arne Dahl

Skinstadveien, 3370 Vikersund
tlf. og fax 32 78 79 01

Kateket Arild Løvik

Lerkevn. 2, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 75 55, mobiltilf. 934 23 754

Soknediakon Eli Landro

Bergstubbyen 3, 3360 Geithus
Tlf. 32 77 91 92

Diakon Inger Tørto

Hæreberget 9, 3330 Skotselv
Tlf. 32 75 63 55

Organist Knut J. Johnsen

Ø. Louisenbergvei, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 45 86

Organist Stian Tveit

Kvartsvæien, 3340 Åmot
Tlf. 980 77 117

Kirketjener Gunnar M. Stenbro

Ospveien 1, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 47 93

Kirkeverge Harald Kvaase

Otervn. 11, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 41 21

Kontorfullm. Ruth Flaglien

Engvn., 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 78 12

Menighetssekr. Lise Wold Kleven

Nymoan, 3340 Åmot
Tlf. 32 78 54 77

Daglig leder Åmot krk. Mette Grøslund

Tverrveien 13, 3340 Åmot

Menighetsråd

Ellen Kristine Hære, leder
Sysle, 3370 Vikersund
Tlf. 32 78 37 37

Takk for tjenesten, Line!

Line Helganger har vært klokke i Heggen kirke i to år nå. Fra 1. januar 2004 slutter hun pga. økt innsats om skolearbeidet.

Line har bidratt til å løfte gudstjenesten i Heggen med god tekstlesing og vakker sang. På en vennlig

og verdig måte har hun deltatt i gudstjenestene. På vegne av menighetsråd og menighetsutvalg takkes du herved for tjenesten, Line, og vi ønsker deg lykke til med utdanning videre!

Kirkeverge Harald Kvaase

Takk til avtroppende redaktør Eli Sund!

Fram til sommer 2003 var Eli Sund redaktør av menighetsbladet. Hun har nå uttrykt ønske om å få avsløring.

På vegne av Modum menighetsråd uttrykker jeg herved takk for de mange godt redigerte nummer av menighetsbladet som Eli hadde

ansvaret for. Eli var god til å trekke inn stoff fra hele Modum sokn. Bildestoffet var også variert.

Takk for at du påtok deg oppgaven, Eli! Lykke til med dine nye oppgaver innen journalistikken!

Kirkeverge Harald Kvaase

Like til Betlehem

En julemusikal
for hele familien...

Modum kulturhus

6. des. kl.16.00

7. des. kl.17.00

Billetter kr. 80,-

Barn under 5 år gratis

Forhåndsbestilling

tlf. 32 78 87 88

Modum menighetsblad

Utgiver
Modum menighetsråd

Utkommer
5 nummer årlig

Redaktør for julenummeret
Kapellan Tore Hummelvoll

Fotocollage forside
Tore Hummelvoll

Regnskap og annonse
Henv. kirkekontoret

Bankgiro
2270 07 77883

Frivillig kontingent:
Kr. 100,-

Trykk
Caspersens Trykkeri AS, opplag 5.750

«Ære være Gud i det laveste!»

«Ære være Gud i det høyeste,» heter det i juleevangeliet. Jeg foretrekker å si «Ære være Gud i det laveste.» Hvis ikke Gud kan komme oss nær der vi befinner oss, kan det nesten være det samme. Julen minner meg om at Gud er i berøring med vår virkelige verden.

Ja, nettopp *berøring*. Berøring er menneskets første og siste språk. Fra første stund, mens ordene bare er uartikulerte skrik eller fornøyd gurgling, samtaler en med barnet gjennom huden. Hender stryker, kinn møter kinn, lepper kjærtegner, bryst drypper av melk, og blikk berører blikk. Og etter et langt liv, når glemselen setter inn, når ordene forsvinner og kanskje forstanden blir borte, lever berøringen videre som det eneste språket som gir mening. Det hjernen har glemt, husker kroppen. Hva er et lite menneskebarn uten berøring? Og hvem vil ikke gjerne holde i en hånd i sin siste stund?

Kan Gud virkelig komme oss så nær at han berører oss, hud mot hud, kropp mot kropp? For mange er Gud bare ord og talemåter, men julen inviterer oss til å oppdage Gud

i vår egen virkelige verden. «Ordet ble kjød», heter det i litt gammelmødig uttrykk i Johannesevangeliet (1:14). Det vil si at Gud talte til verden gjennom et menneske av kjøtt og blod – Jesus. Han ble født i en stall, levde noen år i fattigfolks verden, omgav seg med samfunnets tapere og utstøtte, og døde på et kors. «Gud har gjestet sitt folk,» sa de som ble merket av hans nærvær. «Guds finger har rørt ved oss,» sa andre. «Kristendommens enestående storhet er at den tror på en fattig Gud, som et sår i det absolutte,» skriver den franske presten Jean Sullivan om Jesu fødsel. «Intet menneske kunne finne på det – det måtte en åpenbaring til.»

Det var den gang det, og ikke nå, sier kanskje noen. Men fremdeles kan Gud komme oss nær. Noen opplever det som et trøstens ord i rette tid. En hjelpende hånd. Noen som stryker en over kinnet. En venn som ser og kommer nær.

Min sterkeste opplevelse av Guds berøring har jeg hver gang jeg som prest forretter nattverd og legger brødet i hendene på dem som kneler ved alterringen. Jeg kjenner utstrå-

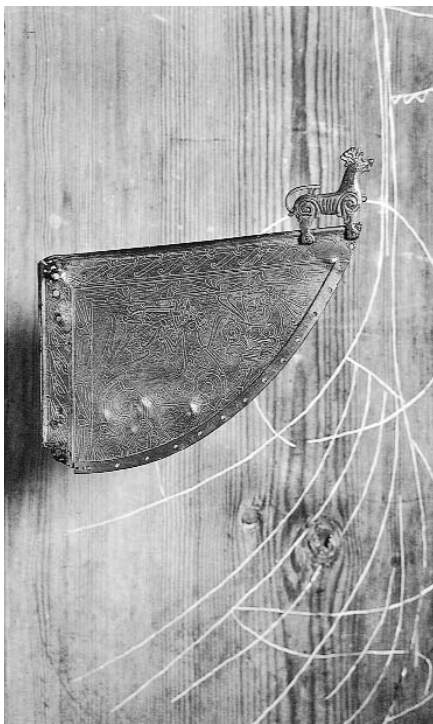
lingen fra varme hender og kjølige hender. Jeg kjenner berøringen med myke hender og hardbarkede arbeidsnever. Jeg ser barnehender, unge og glatte hender og gamle inn-tørkede hender. Noen er velskapt, andre er forvridd av smerte og sykdom så de så vidt klarer å ta imot. Noen strekker seg ut i trygg forventning, andre i frykt og beven. Hendene har kjærtegner de nærmeste, stelt barn, arbeidet for det daglige brød, hjulpet og lindret. Og de har knyttet seg i raseri, truet og kanskje øvet vold. Slik er virkeligheten. I disse hendene legger jeg brødet og sier: «Dette er Jesu legeme.» Ritens enkle dramatik viser hva det er å tro på en Gud som gir seg i menneskers hender – berører vår virkelighet – og våger å komme oss nær.

Jeg synger gjerne lovsanger og kjenner frysninger hver gang jeg lytter til juleberetningen om englenes lovsang: «Ære være Gud i det høyeste!» Men ordene får mening bare fordi jeg samtidig kan synge den virkelige lovsangen om julen: «Ære være Gud i det laveste!»

Notto R. Thelle

Heggenfløyen tar en tur til Gardarrike!

Heggenfløyen. Dette er originalen og finnes i oldsakssamlingen.

Det er godt mulig at den ekte Heggenfløyen har prydet baugen på et vikingskip. Gardarrike ble besøkt av norske vikingskip. Norge og Russland har hatt tette forbindelser i over 1200 år. Derfor er det sannsynlig at den ekte Heggenfløyen har vært på besøk i daværende Gardarrike.

Nå er det vår kopi av Heggenfløyen som er klar for en tur til St.Petersburg. Ikke i stavnen på et vikingskip med kurs for Gardarrike, men som en del av en samling kulturhistoriske gjenstander som skal stilles ut i Russisk etnografisk museums marmorsal.

I mai 1999 undertegnet statsminister Kjell Magne Bondevik og daværende statsminister Sergej Stepasjin en intensjonsavtale om utarbeidelse av den bilaterale kulturhistoriske utstillingen Norge-Russland 2004/2005.

Modum menighetsråd har fått forespørsel fra Norsk Folkemuseum om utlån av vår kopi av Heggenfløyen til dette formålet. Modum menighetsråd synes det er flott at vår kopi av Heggenfløyen også får en tur mot øst til Russland. Det betyr at den fløyen som er montert i Heggen kirke er på reise fra november 2003 og er tilbake på kirkeveggen igjen oktober 2005.

Sommeren 2004 vises utstillingen i Oslo på Norsk Folkemuseum. Sommeren 2005 er den samme utstillingen i St. Petersburg.

Mer informasjon om utstillingen kan hentes på nettet:
www.norskefolke.museum.no/norge-russland.

Kirkeverge Harald Kvaase

Til: Menighetsbladets lesere!

Fra: Kirkestaben i Modum

En stor takk rettes til alle frivillige medarbeidere for den innsats dere har utført i Modum sokn 2003! Vi sender også en takk til etater i Modum kommune og våre øvrige samarbeidspartnere, samt råd og utvalg, for et godt arbeid som er utført for Modums befolkning inneværende år!

Til alle som gjør en diakonal tjeneste for sine medmennesker ved å bruke tid og omtanke for andre: TAKK !

En meningsfylt adventstid og velsignet julehøytid ønskes dere alle !

Omsorg ved livets slutt

Hvordan trenger vi å ha det når livet går mot slutten? Når vi er så syke at det ikke er håp om å bli friske og det ikke kan gjøres noe for oss på sykehuset lenger og det er for vanskelig for familien å ha oss hjemme? Hvis vi ikke har noen familie? Hvor skal vi gjøre av oss? Er sykehjem eneste løsningen her hos oss?

Anne Brit Røste har opplevd denne problemstillingen på kroppen. Hennes mor Olaug Røste fikk kreft for 5 år siden. Hun ble operert, og var veldig frisk noen år etter det. Men så fikk hun tilbakefall med spredning til begge lungene og ble sykere og svakere etter hvert. Mellom cellekurene på Kongsberg sykehus klarte hun seg likevel alene hjemme med god hjelp av barn og svigerbarn.

Anne Brit forteller: «En dag etter cellegiftbehandling fant mamma brosjyren over Eikertun lindrende avdeling. Jeg husker enda hvor glad hun var der hun satt i stua og vifta med brosjyren da jeg kom. «Se, Anne Brit, hit vil jeg!» Skuffelsen var stor hos oss alle da vi fant ut at det ikke gikk fordi Modum kommune ikke kjøper plass i andre kommuner. Sånn var det bare. Mamma ville være hjemme så lenge vi orket, hun ville dø hjemme. Det var hennes ønske. Hun snakket om at det å dø på sykehus var unaturlig når hun hadde kreft og visste hvilken vei det gikk. Hun kunne komme til Modumheimen, men ønsket ikke det. Det hadde vært

hennes arbeidsplass. De siste ukene delte vi søsken på å ligge hos henne om natta og på å være mest mulig hos henne om dagen. De formiddagene jeg reiste fra henne husker jeg at jeg måtte stoppe bilen i Nymogata. Jeg klarte ikke å kjøre, men bare gråt. En dag sa hun: «Nå vil jeg til Vikersund bo og dag-senter og se hvordan det er der. Jeg ser at dere er slitne så nå må dere få hvile dere, og jeg kan være der noen uker». Som sagt, så gjort. Mamma likte seg veldig godt på VBD selv om hun syntes det var vondt å ikke ha bad og WC på rommet. Men smertene ble uholdbare og hun måtte til sykehus for å få hjelp mot disse. Hun hadde sagt så mange ganger at det ville hun ikke, men hun måtte. Dette var 12. mai. På sykehuset var det mange fremmede mennesker å forholde seg til som gjorde så godt de kunne for å hjelpe mamma. Men legene klarte ikke å finne «riktig» dose, og mamma hadde fryktelige smerter de siste timene av livet sitt. Hun døde natt til 15. mai på Sykehuset Buskerud.»

Dette er en fortelling blant mange. Anne Brit er ikke ute etter å anklage noen, hun er full av lovord også om mennesker som gjør en god jobb i de systemene som er. Men hun ser så klart at mye kunne vært annerledes. Hun kan ikke glemme mors tak i armen og ordene som ble sagt en av de siste timene på sykehuset: «Dette er ikke riktig!».

Anne Brit Røste.

- *Hva var feil, hvordan drømmer du om at det kunne vært?*

Det er spesielt to ting Anne Brit holder fram. Det er tid og smertelindring. «Mamma ville leve så lenge hun levde. Tenk om hun kunne få dø uten smerte, med personale som hun kjente og var trygg på, og med oss pårørende til stede! I løpet av de siste timene på sykehuset hadde jeg bestemt meg for at jeg ville opprette et fond som med tiden kunne bli nok til et slikt sted. En avdeling for lindrende behandling av syke og døende vil ikke kunne hjelpe mamma, men som hun ofte sa den siste tiden: Det kommer flere etter meg!»

I disse statsbudsjett-tider får Anne Brits ønske drahjelp fra helseministeren. Han har foreslått å øke posten for lindrende behandling med 15 millioner kroner. Dagfinn Høybråten sier han vil ha flere hospice-tilbud i sykehus, sykehjem og i omreisende team rundt om i landet. Når det allerede finnes et sterkt ønske i befolkningen her gjennom Olaug Røstes minnefond, vil vi håpe at Modum ligger godt an til å få en slik avdeling innen overskuelig framtid!

Det gir stor mening å sitte ned og reflektere rundt et dødsleie på den måten som vi gjør hjemme hos Anne Brit. Vi er enige om at det i grunnen handler om mennekseverd. Hvordan vi ser på mennesket og hvilken verdi vi tillegger det er grunnleggende for våre holdninger til hverandre som mennesker også når vi er syke. Vi avslutter vår prat med Anne Brit med et sideblikk til England hvor den moderne hospice-filosofien kommer fra. Dame Cecily Saunders regnes som grunnlegger av moderne hospice-filosofi, og hun har sagt følgende om holdningen til den alvorlig syke og døende pasienten:

Du angår oss fordi du er
Du angår oss inntil siste øyeblikk
av ditt liv
Og vi vil gjøre alt vi kan
Ikke bare for å hjelpe deg til å dø
fredfullt,
Men også til å leve til du dør.

Diakon Eli Landro

«Ofringen i dag går til menighetsarbeidet»

Hva går pengene til når det ofres til menighetsarbeidet i gudstjenesten? Hva ligger det i begrepet *menighetsarbeidet*?

Det er utarbeidet en plan for tiltak innen menighetsarbeidet i Modum. Denne planen er fremkommet ved forslag til tiltak fra de enkelte menighetsutvalg, fagutvalg, kirkestab og menighetsråd i Modum. Planen, som omfatter menighetsarbeidet i hele Modum sokn, rulleres årlig. Den består av mål og tiltak innenfor områdene:

- Gudstjenester og kirkelige handlinger
- Kirkemusikk
- Undervisning
- Diakoni
- Misjon
- Økumenikk

Et enkelttiltak som friluftsgudstjeneste på Butjern koster kr. 1.000. Et program for menighetsskole for hele Modum koster kr. 7.000.- Alphakurs i Modum koster kr. 11.000.-

Småbarnstreff i Åmot kirke for hele Modum får støtte på kr. 3.500.-

Slik kunne lista forlenges med mange ytterligere tiltak innenfor de nevnte områder. Interesserte kan gå inn på vår hjemmeside og se hele planen (www.modumkirke.no).

Totalt kr. 170.000.- er avsatt til tiltak i planen hvert år. I tillegg til ekstra statstilskudd, er det offermidler fra gudstjenestene som er inntektskilden her.

Regnskapet for kirken i Modum føres av Modum kommunekasse innenfor gjeldende regnskapsystem. Det ville være altfor tungvint å ha ett regnskap for hver akti-

vitet vi driver i Modum sokn. Likeså ville det være upraktisk og usikkert om f.eks. søndagsskole skulle få ett offer en søndag og et kor en annen søndag. Økonomien må være mer forutsigbar for å få til tiltak.

Menighetsrådet setter derfor opp offerliste for hvert år, og fordeler antall ofringer til menighetsarbeidet slik at Plan for kirken i Modum får tilstrekkelige midler. Det er Modum menighetsråd som er ansvarlig for økonomien i menighetsarbeidet i Modum sokn.

Totalt kommer det inn ca. kr. 300.000.- i offer pr.år i alle Modums kirker. En tredje del går til arbeid i soknet. De øvrige midler går ubeskåret til offerformål som f.eks. Kirkens Nødhjelp eller misjon.

Kirkeverge Harald Kvaase

TOPPKLUBBEN legger ned etter 15 år

Etter 15 år i funksjon for barn mellom 8 og 12 år er Toppklubben lagt ned.

Noen ildsjeler startet opp. Det var Svanhild Enstad, Ingrid Hellerud, Lars Sørumsdalen og Arne Tandberg. Da Svanhild Enstad flyttet overtok Anne Furuseth hennes plass.

Takk skal dere ha for trofast innsats. Takk for den velsignelse dere har vært med å gi til mange.

Som Piet Hein skriver:

«Pessimisterne er dog de reneste tåber – de tror på det modsatte af hvad de håber.

Nej, de optimister, som livet beror på, er dem, som tør håbe på noget, de tror på.»

Takk for deres optimisme. Nå kan dere se tilbake på årene med glede og taknemlighet og kanskje det bor noen optimister i nærheten, som ønsker å ta arven opp etter dere?

På vegne av fagutvalget for undervisning og Modum menighet vil jeg takke dere for innsatsen og ønske dere lykke til videre.

Kateket Arild Løvik

KFUK-speidere på VAARAAN

KFUK står for Kristelig Forening for Unge Kvinner og er tilknyttet den landsomfattende organisasjonen KFUK/M, som bl.a. også Heggen Gospel tilhører.

En del av KFUKs arbeid er speidervirksomhet og for de som kjenner litt lokalhistorie vet at det har vært speidervirksomhet i mange år på

Vaaraan. Nå har det vært stille en periode, men i høst har de startet opp igjen.

Så har du lyst til å være med på speideren, så har de begynt på Vaaraan på Geithus. I dag er det 14 jenter som er med – de går i 5. og 6.klasse – og det er plass til flere.

Det er Vera S. Hilsen og Anne Brit

Røste som er ledere og de samles annen hver onsdag fra klokken 18.00 – 19.30.

Vi ønsker dere lykke til.

Fagutvalg for undervisning v/Arild Løvik

Drypp fra døpefonten

«Et barn er født....»

i Betlehem, i Betlehem!» Vi nærmer oss jul. Igjen skal vi feire at Gud ble menneske, at Guds sønn ble Marias sønn. Julesangene er en viktig del av julefeiringen. Vi møter julesangene på diverse avslutninger. Vi hører sangene når vi er ute og handler. Noen sier at det blir ikke jul før de har sunget «Deilig er jorden».

Å synge hører til det å være et gudskapt menneske. Gjennom sang og musikk uttrykker vi våre følelser og tanker. En sang kan berøre oss på dypet med ordene og tonene sine.

På vei ut....

Men for flere og flere tror jeg sangen er blitt noe man bare hører på. I stedet for å synge sammen, lytter vi til andre – de flinke som *kan* synge. På julaften setter mange på en cd i stedet for å gå rundt juletreet og synge selv. Følgene av en slik utvikling er at færre og færre får mot til å bruke den stemmen de har og går glipp av den store gleden det er å synge sammen. For sangene skaper fellesskap og tilhørighet.

Det er en viktig oppgave for oss foreldre å la barna få del i sanggleden. Barnehagene, skolene, kor og musikkorps er gode støttespillere, men hjemmebanen er ikke uviktig. Som foreldre er vi barnas store helter. Hvis barna får muligheten til å gjøre gode felles erfaringer med sang og musikk hjemme, så har de et nyttig redskap for resten av livet. Gjennom sang og musikk kan de uttrykke glede og jubel på gode dager, leke og

tulle, klage sin nød, finne trøst og sette ord på kjærlighet og forelskelse.

Sist skrev jeg om at dåpen var starten på et liv med Gud. Til dette livet hører også sangen med. Barna kjenner ikke Gud. Derfor kan mange sanger hjelpe dem til å bli kjent med hvem Gud og Jesus er. Slik kan barn og ungdommer finne trygghet og få hjelp til å sette ord på troen sin. Heldigvis er det en veldig sangskatt å øse av. Noen er skrevet på enkle melodier som vi også kan gjøre bevegelser til. Lek og sang er en god kombinasjon. Andre har en tyngre melodi med vanskelige ord. Den kristne sangskatten har en bredde og en dybde som kan gi noe til alle i livets ulike situasjoner. Å gi barna og ungdommene del i denne sangskatten gir dem en mulighet til å bli kjent med hva den kristne tro. Slik får de et godt grunnlag for å ta et eget trosvalg seinere i livet.

På vei inn?

I Åmot kirke inviteres foreldre og barn til sangstund annenhver onsdag formiddag (kl. 12-13). Et tilsvarende tilbud – Småbarnsang – finnes i pinsemenigheten på Geithus hver torsdag ettermiddag (17.30 – 18.30). Begge steder synges det kjente og kjære sanger sammen med barna. Noen har bevegelser, andre ikke. Mange opplever disse stundene som gode og meningsfulle.

Vi må også trekke frem Åmot barne-gospel som øver på torsdager i Åmot kirke og Heggen gospel som øver i Vikersund menighets-senter på fredager.

Døpefonten i Gulsrud kirke.

Jeg har lyst til å oppmuntre deg til å gi sangen plass i familien din. Du trenger ikke være musiker eller popstjerne for å synge med barna dine. Syng med den stemmen du har. På sengekanten, etter middagen, i bilen. Å synge sammen skaper fellesskap – på julaften, 17. mai og i hverdagene våre. Sangen er en av Guds velsigelser, en kilde til fellesskap og glede.

Deilig er jorden,
prektig er Guds himmel,
skjønn er sjelens pilgrimsgang!
Gjennom de fagre
riker på jorden
går vi til paradiset med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slekt skal følge slekters gang;
aldri forstummer
tonen fra himlen
i sjelens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skjønt fra sjel til sjel det lød:
Fred over jorden,
menneske, fryd deg!
Oss er en evig Frelser født!

Kapellan Runar J. Liodden

Juletreffest for hele familien på Snarum ungdomslokale

Søndag 4. januar kl. 17
Arr. Bygdekvinlaget

Heggen Gospel i Snarum kirke

Fredag 12. desember kl. 19

Heggen Gospel har sin jule-avslutning i Snarum kirke. Variert og stemningsfullt program. Gratis inngang. Kollekt.

Loppemarked Vikersund menighets-senter

Styret takker kjempeinnsats i 2003. Kr. 73.000,- ble samlet inn. Vi takker for rause givere, kjøpere og medhjelpere. Loppemarked vår 2004 er satt til fredag 7. og lørdag 8. mai.

Helge Gutuen og Helga Utne.

Samtale med to sjelesørgere

Det hjelper å snakke om det!

Hvordan klinger ordet sjelesorg for folk flest? Er det et begrep som folk bruker? Går man til sjelesorg i vår tid her hos oss? Hvem kan man i så fall gå til? Og hva kan man snakke om hvis det skal være sjelesorg?

Her i Modum har vi til og med et eget institutt for sjelesorg. Der har Helga Utne og Helge Gutuen gått på kurs. Vi treffer dem på kirketorget i Åmot kirke for å få en prat om hva de tenker om at de er to av menighetens frivillige sjelesørgere.

Helga og Helge har begge bodd i Modum i vel 25 år. Helga er diakonisse og har hatt arbeid som psykiatrisk sykepleier på Modum bad. Helge har hatt arbeid som lærer og rektor og også som kateket i menigheten. Nå er de begge pensjonister

og forteller at de har vært opptatt av sjelesorg egentlig hele livet. Helga har til og med oppgitt en gang at matlaging og sjelesorg var hennes hobbyer!

Hva er sjelesorg?

De er enige i følgende definisjon av sjelesorg: personlig samtale med sikte på å hjelpe et menneske til et rett forhold til Gud, medmennesker og seg selv. Men de tror at mange egentlig har et rart forhold til selve ordet. Helge forteller at han leste i en avis om en som hadde blitt behandlet for sjelesorg som om det var en diagnose! Selv hadde han en fast sjelesørger da han var fersk kateket i sin tid og opplevde at folk reagerte med å spørre om han hadde problemer allerede. Helga er enig i at

begrepet er noe fjernt for mange og at det blir forbundet med problemer som må være ganske kjempemessige. Andre tenker kanskje at det må være trosproblemer som tas opp. Oppdelingen av problemer blir kunstige. Troen angår hele livet, og alt i livet kan tas opp i en sjelesorgsamtale, sier Helga. Det handler om å ha en å prate med, og enhver er fri til å ta opp det som er viktig der og da. Kanskje behøver vi ikke å kalle det for sjelesorg en gang, sier Helge.

– Hva er det dere lærer om på kurs i sjelesorg?

De må tenke seg om litt før de begge kommer med at det viktigste de lærer er egentlig å lytte. Etter hvert kommer de på temaer ellers som for eksempel Bibelens begrunnelse for

sjelesorg, meningen, tapet og felleskapet og litt om samtale-teknikker. Men først og fremst handler sjelesorg om å lytte slik at holdningsskappende arbeid til medmennesker går som en tråd gjennom alle kurs og samvær. Sjelesorg handler ikke om at nå kommer det en svak person som skal få hjelp av en sterk. En sjelesørger er ikke en som kan alt og vet alt og har svar på alle spørsmål, men det bør være en person som er øvet i å lytte. Kursene i sjelesorg kan alle ha nytte av i samvær med mennesker.

Helga og Helge ble bedt av menigheten om å ta disse kursene nå fordi det er ønskelig å utvide tilbudet om sjelesorg. – Hoem er dette tilbudet for?

De forteller: Det er ikke for noen spesiell gruppe, men for alle som føler at de har behov for å snakke

med noen uansett alder og livssituasjon. Kanskje er det noe man går og tenker på som tynger. Da er det godt å dele det med noen. Eller det kan være spesielle hendelser som har skjedd som det gjør godt å bearbeide ved å snakke om det. Mange grubler i årevis og blir gående alene med ting. Vi vet at det kan være godt å snakke om det for å komme videre i livet. Det er den som søker hjelp som bestemmer hva som er tema for samtalen. Det er også opp til ham eller henne om vi skal lese i Bibelen sammen eller be. Vi er tydelige på at vi er kristne, men vi er ikke ute etter å prakke troen vår på noen.

– Hva skal folk gjøre hvis de ønsker å få kontakt med en av dere?

Nå står vi jo fram her med bilde og navn, så folk kan godt huke tak i oss når de ser oss eller ringe. Siden dette

er et tilbud som menigheten står bak, kan vi ha samtale i Åmot kirke siden vi begge bor på Åmot. Men folk kan også godt vite at hvis det er vanskelig å komme seg ut, kan vi avtale å komme hjem der det er naturlig.

Helga og Helge er to flotte eksempler på mennesker som ønsker å være medmenneske og samtalepartnere. De vet av erfaring at det er mye behov for noen å snakke med og de snakker seg varme om alle livsfortellingene som gjør så godt å få fortelle. Med å stå fram som de gjør nå, ønsker de å være med på å alminneliggjøre det å oppsøke en samtalepartner når livet er vanskelig. Det hjelper å snakke om det!

Eli Landro

Gud er med **selv om det humper**

Hei!

Jeg er ho i rullestol, vett`ere. Jeg mener det ikke stygt, men jeg heter faktisk Kathrine.

Jeg har lyst til å si; at Gud har vært med hele tiden. Selv om det av og til føles forferdelig humpete.

Alle har kanskje lest « fotsporene i sanden». Når vi ser bare to spor, bærer Gud oss.

Men hvorfor i all verden må han gå i så humpete ter-
reng?

For jeg har følt meg alene. Mang en gang. Men da, av alle ting, har jeg fremskrittene.

Det er rart, men når jeg tenkte, at nei nå gir jeg opp!

Da fikk jeg sangen:

Jeg har vandret med Jesus. På ensomme sti,

Og jeg tenkte meg ingen forstår.

Da jeg hørte en stemme så ømt til meg si:

Jeg er trofast i dag som i går.

Kanskje er jeg naiv. Men jeg tror at Gud, når han ser at du er nær ved gir opp, ja da, gir han svar. En gang våknet jeg av en sang som surret i hodet mitt. Det første som slo meg, var at jeg kunne da ingen sang som inneholdt ordet ruller...

Men sangen, den gav seg ikke:

«Jeg ruller til himlen, der er mitt hjem»...(jeg går til himlen)

For aller første gang på nesten fire år, hadde jeg ikke forventninger, om at jeg kunne gå når jeg sto opp.

Jeg hadde gått to år av sykepleierutdanningen da ulykken skjedde og hadde da barselspermisjon. Og fra å alltid ha vært den som hadde mange «jern i ilden», til å rulle rundt, og bruke krefter på det som jeg før tenkte på som en selvfølge. Den overgangen er svær!!

Men utrolig nok har jeg fått «stå-på-vilje» ,til å klare det meste.

Jeg ville bare si at Gud gir svar, eller er med, selv om det humper...

Og nå går jeg igjen, med stakk!! Men det vil jeg bare ha sagt, det har vært «teamwork». Gud har gitt meg mot, men du som jeg har trent selv også. Gud gir svar!! Halleluja.

Kathrine Breivik

Foreldrenes samliv – noe som gjelder barna?

Høytider og ferier er til stor glede for mange, en tid hvor man har bedre tid til hverandre og man gjør noe sammen som man vanligvis ikke gjør. For andre kan det være et mer krevende prosjekt å ha bedre tid til hverandre fordi samlivet ikke går så godt akkurat da – og man lengter tilbake til jobben midt i ferien. Kan man gjøre noe med slike floker? Samlivssenteret på Modum Bad jobber blant annet med å gi par kunnskap om hvordan kommunikasjon i samlivet kan gjøres bedre.

Menighetsbladet har fått tillatelse til å bruke artikler av Berger J. Hareide som beskriver bakgrunn og innhold i samlivskurset PREP.

Man kan bli skremt av mindre. Til stadighet og i alle sammenhenger blir vi tutet ørene fulle av hva som er sunt og hva vi skal passe oss for.

Ikke minst gjelder dette i forhold til barn, i den endeløse oppdragelsen alle foreldre står overfor. Dette er så viktig at departementet har satset på et helt foreldreveiledningsprogram - med videoer og hefter og bøker - for å hjelpe helsesøstre, førskolelærere og lærere til å få i gang samtaler med foreldre om oppdragelse.

Vi vet det alle: Kommunikasjonen mellom foreldre og barn er viktig, ja faktisk ganske avgjørende for hvilke muligheter barnet får senere i livet. Man kan så absolutt bli skremt av mindre.

Hvordan foreldre har det sammen

Men noe vi ikke alltid tenker så mye over, er at forholdet mellom foreldrene også har stor betydning for hvilke muligheter barn får. I følge nyere forskning er det mye som tyder på at en av de viktigste faktorer bak hvordan barn har det - og hvordan det vil gå med dem - er hvordan foreldrene deres har det sammen.

Allerede spebarnet danner seg i følge utviklingspsykologien noen grunnleggende bilder av relasjonen mor-far. Hvis disse bildene blir for snevre og negative i følelsesinnhold, vil de i høy grad prege de mulighetene barnet får til f.eks. å bli glad i en

annen. I sin tur blir disse bildene en ganske betydningsfull indre ballast når vedkommende som voksen skal stifte egen familie.

Dette er også en av konklusjonene i en undersøkelse vi på Samlivssenteret har gjennomført om hva ungdom tenker om sitt eget framtidige familie- og samliv (UNGFAM-prosjektet, med nærmere 800 elever i videregående skole i fem fylker). Ut fra våre analyser ser det ut til at hvordan mor og far har det i forhold til hverandre, er den enkeltfaktoren som slår sterkest ut på deres forventninger til eget framtidig samliv. De som svarte at forholdet mellom foreldrene er godt, er de som står sterkest rustet med positive forventninger og holdninger til sitt eget framtidige liv. Og motsatt. Denne faktoren slår sterkere ut enn om de f.eks. har opplevd skilsmisse i egen familie.

Vi har mye elendighetsbeskrivelse av voksnes samliv i dag. Det er mange som er faglig bekymret over det høye antall foreldre som skiller lag. Nå har skilsmissestatistikken rett nok begynt å flate ut. Men den viser ikke hva som skjer med de mange uregistrerte samboerforholdene, hvor samlivsbrudd i følge en NIBR-rapport er 2-3 ganger hyppigere enn i ekteskap.

Noe vi imidlertid burde snakke like mye om som hvordan det er for barn som blir utsatt for samlivsbrudd, er situasjonen til barn til foreldre med

dårlig samlivskvalitet, men som fortsatt holder sammen. Det er utallige barn som på ulike måter lever i en krigssone mellom slike foreldre. Sannsynligvis langt flere enn barn som utsettes for skilsmisser.

Familien som privat bastion?

Bør da det offentlige bry seg med de voksnes samliv? Til dette spørsmålet vil det nok melde seg en del skeptikere. Familielivet er jo en privatsak i Norge. Selv om vi har helsestasjoner og barnevern og barnehager og skolefritidsordninger, så oppleves fortsatt familien som en privat bastion som man ikke bør trenge seg for langt inn i.

Men samtidig har vi en lang og god tradisjon i Norge med at det offentlige har sett som sitt ansvar å sikre at barn får en best mulig oppvekst. Vi har ønsket - og ønsker fortsatt - at det offentlige skal ta ansvar, og særlig for barn som er i risikozonen.

Derfor er det naturlig i en slik sammenheng å se voksnes samliv som et anliggende for det offentlige, når vi vet hvor sterkt det påvirker barn. Når vi ser hvordan barn og unge kan få både sine nåværende og framtidige livsmuligheter sterkt forringet på grunn av foreldrenes vansker, blir det en moralsk fordring for samfunnet å gjøre noe med det.

Privat synsing eller forskning?

Men et annet spørsmål melder seg

PREP

- et kommunikasjonskurs for par
- et kurs for par som ønsker å få nye perspektiver på samlivet

da umiddelbart: Er det mulig å gjøre noe på dette området?

Nå ytes det en stor og verdifull innsats fra de vel 60 familievernkontorer rundt i hele landet. Men de kommer som oftest inn i bildet når problemene for lengst har tårnet seg opp. Og på det forebyggende område gjøres det langt mindre. Nasjonalforeningen for folkehelsen og en del kirkelige organisasjoner har rett nok vært aktive med samlivskurs i noen år, og da mest for dem som har levd sammen en stund. Men i den store sammenheng er dette ennå bare smådrypp.

Men vet vi hva forebygging er på området? Samliv har jo først og fremst vært gjenstand for den private synsing. Dette har særlig vært

ukebladenes ufaglige fråsefelt. Men i dag vet vi faktisk ut fra forskning en god del.

Kan samliv læres? Forskningens svar vil være: ja, og nei. Nei, vi kan ikke lære hvordan vi skal bli lykkelige sammen, det må vi langt på vei finne ut av selv. Det er ingen standardoppskrifter på et godt parforhold. Det finnes fortsatt 1000 måter å bli lykkelig på. Men på den annen side finnes det ganske få måter å bli ulykkelig på i et samliv. Trass i all ulikhet er det noen typiske problemområder som går igjen. Derfor er svaret også ja, vi kan lære å unngå de store «blemnene», og vi kan lære noe om forutsetninger for å få det bra sammen.

Fastlåst eller mulig å endre?

I nyere samlivsforskning opereres det med et skille mellom såkalte statiske og dynamiske faktorer.

De statiske faktorene handler om vår bakgrunn, personlighet, egen historie (f.eks. foreldrenes skilsmisse), eget samliv før ekteskapet, sosioøkonomisk bakgrunn, ulikhet i livssyn, alder osv. Det viser seg ut fra forskning at nesten ingen av disse faktorene har avgjørende betydning på holdbarheten i parforholdet. Dessuten er det ett felles trekk til: disse faktorene er vanskeligere å endre.

De dynamiske faktorene er av langt større betydning for parforholdet. Her dreier det seg grovt sett om tre:

1. Kommunikasjon. Hvordan parene greier å snakke sammen. Forstå hverandre og bli forstått av hverandre.
2. Konflikthåndtering. Hvordan parene greier å takle uenigheter og konflikter.
3. Holdninger. Hva parene har av forestillinger og verdier om hva det vil si å leve sammen. Inneholder det forpliktelse, eller hopper man av i første sving når det røyner på?

Det som er felles for de dynamiske faktorene, er at det går an å gjøre noe med dem. De lar seg bearbeide og endre. De er tilgjengelig for den gode pedagogikk.

Dermed er det et godt faglig grunnlag for å kunne være optimist på området: det går altså an å forberede og forebygge.

Neste artikkel:

Samlivets fire faresignaler.

Vil du vite mer om Samlivs-senteret og PREP: se www.samlivssenteret.no

Juletreff på Vikersund menighets-senter

29. desember kl. 17

Juletrengang.
Andakt. mv

Arr. Heggen menighetsutvalg

Redaktør søkes til Modum menighetsblad!

Har du ideer til hvordan vårt gode menighetsblad kan bli enda bedre? Muligheten er nå til stede dersom du har lyst til å ta redaktøransvaret framover.

Vi gir en godtgjøring på kr. 2.000,- pr.nr.

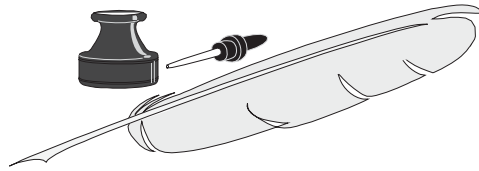
Annonsekonsulent søkes til Modum menighetsblad

Vi søker også annonsekonsulent som kan tegne annonser til Modum menighetsblad. Arbeidet skjer på provisjonsbasis.

Ta kontakt med Tore Hummelvoll eller Harald Kvaase ved Modum kirkekontor.

Bokanmeldelse

Sverre Therkelsen:
Hverdagen – livets nådegave
 230 s
 Kolibri Forlag, 2003

Sverre Therkelsen er pensjonert lektor bosatt i Tønsberg. Han hadde sin oppvekst på Åmot. Åmot på Modum vender han stadig tilbake til, både personlig og i boka. Boka består av korte dagboknotater og annet om småting. Det er én dagbokoppskrift for hver dag i tiden 1. september 2002 til 31. juli 2003. Her forteller han om mennesker han har møtt, om slekt og venner, om kirkeliv i Frikirken hvor han har sin tilhørighet og i andre menigheter han har besøkt. Først og fremst forteller han om samlivet med ektefellen Ruth. I løpet av dette året fikk Ruth stilt kreft-diagnose. Så blir det fortellinger om møtet med helsevesenet for en nær pårørende. Innimellom sper han på med dikt og aforismer. Et dikt er satt på 29. mars, skrevet på dialekten hjemmefra:

*Daene går -,
 og før'u får sukk for deg,
 blir 'em te veker og år,
 som kommer og går.*

*Månen står ny,
 og halv blir'n, og full blir'n.
 Så går'e saktens mot né,
 - som alle kan se.*

*Daen du får,
 den er din føllesvenn;
 bli me'n så kjapt som'n går!
 Bli me'n i ukjente år!*

Sverre Therkelsen skriver jordnært og med mye varme. Livet hans er ikke sorgløst, men han makter å formidle glede over livet selv når dagene er ikke er så gode. Avsnittene kan gjerne leses ett om dagen. Det gjør ikke noe om forfatterens opplevelser ligger et år eller to eller flere tilbake i tid. Og noen av opplevelsene hans ligger en god del lenger tilbake, som på 7. mai, hvor han forteller om da Milorg-troppen han tilhørte på Åmot ble mobilisert i 1945 og sendt til Norefjell for å hente våpen og kom hjem til frigjøringslapskaus på Folkets Hus.

Sokneprest Jon Mamen

Hva er det som hjelper når man har hjertesorg?

Dette var tema for samtalen da sorggruppene var på tur tidlig i høst til en hytte på Øståsen. Senere dukket samme spørsmålet opp på et seminar for ansatte ved en av institusjonene i Modum. Det kom så mange gode svar at vi hadde lyst til å dele dem med menighetsbladets lesere. Vi ramser det opp slik det kom fram til ettertanke fra folk som har opplevd dette i eget liv:

Det hjelper å: være med i gruppe; å snakke; være sammen med venner; å ikke isolere seg; å ta initiativ selv; å finne fram gode minner; ikke alle tap er like enkelt å prate om, så noe er det greit å holde for seg selv; å være sur og gretten for seg selv og ta ut det alene for å avregere og sorterer tankene; gå ut og bruke naturen; barnebarna er muntrasjonsråd; å jobbe i hagen og være opptatt med noe; humor; overraskelser; å kjenne noe annet enn sorgen gir håp; godhet og vennlighet; å være sammen med andre; å skrive ned følelser; komme seg ut og gå, særlig i regnvær; galgenhumor; kaste murstein; gå på graven; hoppe i vanndammer så vannet skvetter; tegne; å gå tilbake der ulykken skjedde; å skrive brev og legge i kirken eller ved graven.

Eli Landro

Selvhjelpsgrupper/sorggrupper i Modum sogn våren 2004

Frivillighetssentralen og Kirkekontoret fortsetter å samarbeide om å invitere til selvhjelpsgrupper/sorggrupper.

Gruppene er for personer som har opplevd:

- å miste voksne barn
- å miste ektefelle/samboer
- samlivsbrudd («Sorgen det ikke sendes blomster til»)
- for etterlatte etter selvmord

Vi har mulighet for å starte nye grupper for ungdom som har opplevd å miste en av sine nærmeste, og

for voksne som har mistet gamle foreldre («Den undervurderte sorgen»).

Flere opplysninger kan fåes ved å ta kontakt med:

Frivillighetssentralens leder –
 Tanja Tyberg Grøtterud
 tlf 32 78 58 40

eller Kirkekontoret i Modum –
 diakonene Eli Landro
 og Inger Nyen Tørto
 tlf 32 78 32 30

Film er også preken

Adrien Brody er Wladislaw Szpilman i *Pianisten* © ORO film.

Når vi sier at en preken er god, er det gjerne fordi den har truffet noe i oss som vi er opptatt av og at den har gitt oss noe til ettertanke. Slik fungerer også den gode filmen. Mange filmer er bare ment til å underholde, men noen er laget på en slik måte at den stimulerer til ettertanke og samtale også etter at vi har gått ut av kinosalen. Roman Polanskis film *Pianisten* er en slik film og den blir vist i Modum kulturhus 21. desember. Filmen er en utrolig beretning om den jødiske pianisten Wladislaw Szpilman som på mirakuløst vis overlever uhyggelige krigsår i Warszawagettoen. I samarbeid med kinosjef Øyvind Christensen blir det før visningen en innledning ved filmanmelder i Vårt Land Gudmund Hummelvoll.

Grunnen til at akkurat denne filmen blir trukket frem i menighetsbladet er at den vant den økumeniske (felleskristne) *Andreasprisen* under årets filmfestival i Haugesund. Andreasprisen gis «som påskjønnelse til den

gode filmen som styrker et kristent menneskesyn, og er ment til å være en stimulans til seriøst arbeid med kvalitetsfilm». Prisen er oppkalt etter teologen, filmkritikeren og filmpedagogen Andreas Borch Sandsdalen og er et samarbeid mellom avisen Vårt Land, Film&Kino og Den norske filmfestivalen. Prisen har vært delt ut siden 1985.

Vi lar juryens begrunnelse stå som en oppfordring til å gå se den: «*Pianisten* er filmen som Roman Polanski har ventet lenge med å lage for å få sin egen tilsvarende opplevelse av krigens mareritt på god nok avstand. Gjennom sin personlige, men samtidig lett distanserte bearbeiding av den sanne historien om den polske pianisten Wladislaw Szpilman som på ufattelig vis overlevde gettomarerittet i Warszawa, har han skapt en mektig film som lodd på mange dybder. Som en ekstra kommentar lar han Chopins musikk ligge på lydsporet for å minne oss om hvilken livsnødven-

dighet musikk kan ha også i slike livssituasjoner. Samtidig er *Pianisten* en inntrengende og dramatisk beretning om menneskeverd, om de som med livet som innsats våget å kjempe for de livsverdier de ville bevare. Filmen viser både til forsoning og håp, men er også en sylskarp kommentar til hva krig kan gjøre med oss mennesker, ikke bare under 2.verdenskrig, men også med klare meldinger til dagens verdenssituasjon. Det filmens store styrke og utfordring til oss alle sammen.»

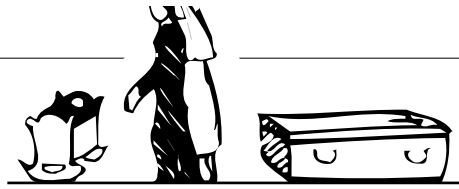
Kapellan Tore Hummelvoll

Pianisten vises i Modum kulturhus søndag 21. desember kl. 20.30.

Enkel servering ved inngangen. Innledning til filmen ved filmanmelder og juryformann for Andreasprisen Gudmund Hummelvoll.

Slekters gang

Kirkelige handlinger i Modum sokn

Vigde i perioden 02.08.2003-08.11.2003

Brudeparet	Dato	Kirke
Gudrun Johanne Bøhler og Kai Arne Ruud	02.08.2003	Hovin krk.
Marianne Sveaas Løiten og Bjørn Dalhus	02.08.2003	Nykirke
Elin Anmarkrud og Ole Asbjørn Uthushagen	16.08.2003	Åmot kirke
Grete Kristin Hovde og Per Ole Bøe	30.08.2003	Vatnås kirke
Monja Kristin Solbakken og Jarle Engen	06.09.2003	Heggen kirke
Synnøve Thoresen og Bjørn Olav Trettetteig Bolstad	07.09.2003	Rud kirke
Pia Søderberg og Roar Nyhus	13.09.2003	Nykirke kirke
Kine Elisabeth Myrvold og Harald Kollerud	27.09.2003	Vatnås kirke
Rita Karlsen og Audun Aspelien	28.09.2003	Nykirke kirke
May Helen Larsen og Bjørn Hartz Nilsen	08.11.2003	Åmot kirke

Døpte i perioden 20.07.2003-07.11.2003

Døpt	Dåpsdato	Sted
Hanna Lisa Keane	29.07.2003	Snarum kirke
Maria Manvik	03.08.2003	Heggen kirke
Vilde Heimstad Larsen	03.08.2003	Heggen kirke
Emma Evju Løvstad	17.08.2003	Åmot kirke
Madelen Nilsen	17.08.2003	Åmot kirke
Eirin Bentsen	17.08.2003	Heggen kirke
Silje Johansen	17.08.2003	Heggen kirke
Annabel Bjørnø	17.08.2003	Heggen kirke
Stig Borgersen	17.08.2003	Heggen kirke
Luka Philippe Beuzelin	17.08.2003	Olavskirken
Marte Størby Ueland	23.08.2003	Olavskirken
Heidi Falang	31.08.2003	Snarum krk.
Marcus Evensen	31.08.2003	Åmot kirke
Isabelle Toscano	31.08.2003	Åmot kirke
Emil Djupvik Jahr	31.08.2003	Vestre Spone kirke
Andreas Berget	31.08.2003	Snarum kirke
Asbjørn Thoresen Trettetteig Bolstad	07.09.2003	Rud kirke
Dina Marie Angela Lie	14.09.2003	Heggen kirke
Magnus Krokvik Ramstad	14.09.2003	Åmot kirke
Maria Rydgren	21.09.2003	Heggen kirke
Kasper Simonsen	21.09.2003	Heggen kirke
Emil Rydgren	28.09.2003	Gulsrud kirke
Snorre Solli Øvereng	28.09.2003	Snarum kirke
Kristoffer Karlsen Aspelien	28.09.2003	Nykirke
Marie Reiersøl Eidal	28.09.2003	Nykirke
Jonar Svendsli Skuterud	28.09.2003	Holmen kirke
Hanne Skretteberg Østenengen	05.10.2003	Heggen kirke
Emil Bjertnes Aabye	12.10.2003	Heggen kirke
Emil Gulliksen	12.10.2003	Heggen kirke
Casper Bottolfs Svendby	12.10.2003	Heggen kirke
Robin Larsen	19.10.2003	Snarum kirke
Anette Søbakken Nilsen	26.10.2003	Heggen krk.
Pernille Sveinsgjerd Green	26.10.2003	Heggen kirke
Kevin Haviken Kathrud	02.11.2003	Holmen krk.

Døde i perioden 31.07.2003-07.11.2003

Navn	Fødselsår	Kirke	Dato
Inge Sofie Strand	1933	Åmot kirke	12.08.2003
Kari Sørli	1944	Åmot kirke	13.08.2003
Peder Lauritz Thingelstad	1907	Vestre Spone kirke	14.08.2003
Betzy Johanne Kjos	1904	Åmot kirke	15.08.2003
Asta Johanne Skylihøldt	1912	Åmot kirke	19.08.2003
Kjell Holter Larsen	1927	Åmot kirke	20.08.2003
John Høiland	1913	Åmot kirke	22.08.2003
Erik Bratterud Svendsen	1925	Heggen kirke	21.08.2003
Liv Andersen	1944	Heggen kirke	26.08.2003
Margit Aamodt	1912	Snarum kirke	27.08.2003
Harald Hagen	1924	Nykirke kirke	09.09.2003
Astrid Kårmo	1964	Nykirke kirke	11.09.2003
Finn Wilhelmsen	1912	Modumheimen kapell	11.09.2003
Anders Asbjørnhus	1921	Snarum kirke	16.09.2003

Ingerid Hartz	1910	Nykirke kirke	16.09.2003
Ruth Gulsrud	1919	Gulsrud kirke	17.09.2003
Elisabeth Halvorsen	1951	Heggen kirke	18.09.2003
Reidar Nielsen	1922	Åmot kirke	26.09.2003
Rune Høyland Johansen	1965	Vestre Spone kirke	30.09.2003
Bjørn Håvaldsrud	1932	Snarum kirke	03.10.2003
Leif Øhren	1914	Heggen krk.	09.10.2003
Kåre Kristiansen	1924	Gulsrud krk.	10.10.2003
Margit Johnsen	1921	Åmot kirke	10.10.2003
Erland J. Nygård	1913	Nykirke krk.	17.10.2003
Harald Nygaard	1920	Ringerike krematorium	21.10.2003
Astrid Johanne Rønning	1914	Heggen krk.	23.10.2003
Kristian E Ellingsen	1916	Snarum krk.	24.10.2003
Anne Marie Ødegård	1910	Snarum kirke	29.10.2003
Synøve Andersen	1920	Heggen kirke	31.10.2003
Odd Ivar Skuggerud	1947	Åmot kirke	04.11.2003
Anne-Lise Thorsby	1936	Heggen kirke	07.11.2003
Astrid Hansen	1919	Åmot kirke	12.11.2003

 <p>Modum Begravelsesbyrå Buskerud Begr.bureau a/s</p>		<p>Vikersundgt · 3370 Vikersund Tlf. 32 78 74 20</p>		 <p>OPTIKERN ÅMOT BRILLER & KONTAKTLINSER AMOTSENTERET · 3340 ÅMOT · TLF. 32 78 50 52</p>	
 <p>MODUM KABEL-TV AS Steinbru, pb. 29, 3341 Åmot Tlf. 32 78 46 40 Fax 32 78 58 90</p>		 <p>Buskerud trevare Nordbråten, 3340 Åmot Tlf.: 32 77 89 90 Spesialinnredninger</p>		 <p>MODUM BYGG A/S 3370 VIKERSUND · TELEFON 32 78 69 00 JERNVARE · MALING · TAPET · BELEGG</p>	
 <p>Kronasko EURO SKO Vikersund · Tlf. 32 78 71 01</p>		 <p>IVAR'S expert ELEKTRO Tlf. 32 78 29 50</p>		 <p>LITT AV HVERT HÅNDBEID OG HOBBY Åmotsenteret – Tlf. 32 78 55 68</p>	
 <p>VA-RA Regnskapsservice Strandgata, 3340 Åmot · Tlf. 32 78 46 99 · Fax 32 78 57 47</p>		 <p>Brødr. Løver ServiceRing</p>		<p>Mat til alle anledninger! I våre selskapslokaler eller privat.</p> <p>Kongsfoss Pensjonat Tlf. 32 78 43 46</p>	
 <p>ÅSHEIM Bakeri Gustadmoen · 3360 Geithus · Tlf. 32 78 42 22</p>		 <p>Stoff-Idé Sunni Ramberg 3371 Vikersund Tlf. 32 78 85 90</p>		 <p>Gjensidige NOR Sparebank 32 86 35 00</p>	
 <p>MODUM SÅPE ENGROS Grøterudveien, 3370 Vikersund</p>		 <p>elite/foto Åmotsenteret Tlf.: 32 78 56 53 Åpningstider: Åmot - 9-19 (15)</p>		 <p>Geithus Texacostasjon 3360 Geithus, Tlf. 32 78 03 30 Velkommen til skånsom bilvask uten børster.</p>	
 <p>Modum, Sigdal og Krødsherad Gjensidige Brannkasse 32 78 32 10</p>		 <p>MODUMBADitt - en kilde til liv 3370 Vikersund</p>		 <p>FEMINA Hønefoss 32 12 14 67 Vikersund 32 78 78 11 DAME OG HERREFRISØR</p>	
 <p>INTEROPTIK Optiker Weggersen 3370 Vikersund. Tlf. 32 78 88 99</p>		 <p>Hovde prosjektering as Rådgivende ingeniør Postboks 105, 3371 Vikersund Tlf. 32 78 81 33 Fax. 32 78 82 07</p>		 <p>norli 3370 Vikersund Tlf.: 32 78 88 50 Fax: 32 78 88 90</p>	
 <p>Frydenberg Opptreningscenter Tlf. 32 78 79 11 - 3370 Vikersund</p>		 <p>elfag Krøderen Elektro AS 3340 Åmot · 32 78 55 11</p>		 <p>Vikersund Kurbad AS Senter for rehabilitering og mestring Tlf. 32 78 15 00</p>	
 <p>GRØTERUD BYGGSERVICE A.S 3370 Vikersund Tlf. 32 78 24 00 Mobiltlf. 41 51 84 19</p>		 <p>WOLD & BORGERSEN Tlf. 32 78 48 44 · 3340 Åmot · Døgnvakt 91 74 90 49 Ford Salg og Service -KJØP TRYGT I ÅMOT Bilverksted · Bensinstasjon · Bilutleie · Biloppretting · Billakkering · Storkiosk</p>			
 <p>J. & A. Rosenlund Rørleggerforretning Tlf. 32 78 95 95 · 3340 Åmot</p>		 <p>Børre Bjertnæs Renovasjon Snarum, 3370 Vikersund Tlf. 32 78 28 48 - Mobiltlf. 94 19 81 06</p>		 <p>Wahls MØBELFORRETNING A/S VIKERSUND · TLF.: 78 72 70</p>	
 <p>NYGÅRD SPORT AS Strandgata · 3340 Åmot Tlf. 32 78 41 18 · Fax 32 78 59 09</p>		 <p>BERGAN SMIE OG VERKSTED Tlf. 32 78 41 09</p>			

Gudstjenester

Gudstjenesten begynner kl. 11 når ikke annet tidspunkt er angitt. Ved gudstjenestene i Olavskirken og i Åmot kirke er det søndagsskole. Se også annonser i lokalavisene.

7. desember – 2.s.i advent Luk. 12: 35 - 40

Heggen: kl.11.00. Tore Hummelvoll og Knut Johnsen
Åmot: kl.11.00: Runar J. Liodden og Stian Tveit
Åmot: kl.19.00: Tro og lys

14. desember – 3.s.i advent 2.Pet 1: 19 - 21

Heggen: kl.11.00. Familiegudstjeneste v/Tore Hummelvoll og Anne Hæhre
Åmot: kl.11.00: Per Arne Dahl og Stian Tveit

21. desember – 4.s.i advent Joh. 3: 26 - 30

Eikvang: kl.11.00: Arild Løvik og Stian Tveit
Snarum: kl.11.00: Jon Mamen og Knut Johnsen

24. desember - julaften Luk. 2: 1 - 14

Heggen: kl.14.45 og 16.15 v/Arild Løvik og Kristian Johnsen
Rud: kl.15.00 v/Tore Hummelvoll
Gulsrud: kl.15 v/Jon Mamen
Nykirke: kl.16.15 v/Runar J. Liodden og Knut Johnsen
Åmot: kl.11.00 v/Per Arne Dahl og Stian Tveit
Snarum: kl.16.15 v/Tore Hummelvoll og Stian Tveit
Vestre Spone: kl.15.00 v/Runar J. Liodden og Knut Johnsen

Torsdag 25. desember – 1. juledag Joh. 1: 1 - 5, 9 - 14

Heggen: kl.11.00 Jon Mamen og Knut Johnsen
Nykirke: kl.08.00 Gudstjeneste v/Runar J. Liodden, Per Arne Dahl og Stian Tveit

Fredag 26. desember – 2. juledag Joh. 1: 1 - 5, 9 - 14

Snarum: kl.11.00 Gudstjeneste v/Tore Hummelvoll og Knut Johnsen (Førstedagspreg)

Søndag 28. desember Joh. 1: 16 - 18

Heggen: kl.11.00 Gudstjeneste v/Jon Mamen og Knut Johnsen

Onsdag 31. desember – nyttårsaften

Åmot: kl.23.15 Gudstjeneste v/Per Arne Dahl og Stian Tveit

Torsdag 1. januar – nyttårsdag Matt. 1: 20b - 21

Heggen: kl.11.00. Gudstjeneste v/Jon Mamen, Tore Hummelvoll og Knut Johnsen

Søndag 11.januar – 1.s.e.Kr.åp.dag Joh. 1: 29 - 34

Heggen: kl.11.00. Gudstjeneste v/Jon Mamen og Knut Johnsen

Åmot: kl.11.00. Gudstjeneste v/Runar J. Liodden og Stian Tveit

Søndag 18. januar – 2.s.e.Kr.åp.dag Joh. 4: 5 - 26

Heggen: kl.11.00. Gudstjeneste v/Arild Løvik og Knut Johnsen
Åmot: kl.11.00. Gudstjeneste v/Per Arne Dahl og Stian Tveit
Rud: kl.17.00. Ettermiddagssamling v/Tore Hummelvoll og Knut Johnsen

Søndag 25. januar – 3.s.e.Kr.åp.dag Joh. 4: 27 - 42

Snarum: kl.11.00. Gudstjeneste. Tore Hummelvoll og Stian Tveit
Åmot: kl.19.00. Tro og lys-gudstjeneste.
Nykirke: kl.11.00. Gudstjeneste v/Runar J. Liodden og Knut Johnsen

Søndag 1. februar – vingårdssøndagen Luk. 17: 7 - 10

Heggen: kl.11.00. Gudstjeneste v/Jon Mamen og Knut Johnsen
Åmot: kl.11.00. Gudstjeneste v/Runar J. Liodden og Stian Tveit. Åmot barnegospel deltar.
Vestre Spone: kl.17.00. Ettermiddagssamling v/Tore Hummelvoll og Knut Johnsen

Søndag 8. februar

Betlehem: kl.11.00. Felles samling for Pinsemenigheten, Frelsesarmen og Den norske kirke.

Søndag 15. februar – Kristi forklarelsesdag Joh. 17: 1 - 8

Heggen: kl.11.00. Gudstjeneste v/Arild Løvik
Åmot: kl.11.00. Gudstjeneste v/Per Arne Dahl og Stian Tveit
Åmot: kl.17.00. Amazonas-gudstjeneste. Kun for ungdom.

Søndag 22. februar – Søndag før faste Joh. 12: 24 - 33

Snarum: kl.11.00. Gudstjeneste v/Tore Hummelvoll og Knut Johnsen
Åmot: kl.19.00. Tro og lys-gudstjeneste.
Nykirke: kl.11.00. Gudstjeneste v/Per Arne Dahl og Stian Tveit

Onsdag 25. februar – Askeonsdag Matt. 6: 16 - 18

Vikersund: kl.19.00 v/ Jon Mamen og Knut Johnsen

Våre samarbeidspartnere i Malawi står for 70% av helsetilbudet på landsbygda. Offeret på julaften går til Kirkens nødhjelp.

Ditt bidrag er viktig.

